

Club de lectura de poesia

BIBLIOTECA CENTRAL XAVIER AMORÓS

Poemes de l'alquimista de Josep Palau i Fabre

Dilluns 19 de juny

a 2/4 de 7 de la tarda

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Josep Palau i Fabre (1917-2009)

Enguany celebrem el centenari del seu naixement. Va començar de molt jove una carrera literària que va quedar estroncada per la guerra. Aleshores, va passar a la resistència cultural. Ens diu X. Amorós. [*En acabar la guerra civil el 1939, tenia 22 anys i per ell, el més impertiu toc de queda de l'enorme prohibició, imposada amb sang i a foc, fou paradoxalment el tret de sortida per iniciar les activitats d'acció cultural...*] [*Palau i Fabre, en els anys més difícils, més negres, en els que van del 39 al 45, organitzà a la barcelona immobilitzada i amordassada els Amics de la Poesia i els Estudis Universitaris Catalans, i publicà la revista clandestina de la qual n'era l'únic responsable Poesia...*], com també d'altres llibres clandestins. Publicà il·legalment els seus primers poemes en el recull **L'aprenent de poeta** i fundant amb altres la revista **Ariel**. Va recollir la seva poesia, que ell mateix va definir com a **Poesia de l'alquimista** escrit entre (1936 i 1950) i es publicà l'any (1952), també clandestinament, legalment però censurat (1972), fins a la darrera edició que va preparar ell mateix al (2005). Traumatitzat per diverses causes, entre elles tractat de llibertí per l'erotisme marcat d'alguns poemes, aquesta acusació l'indignà, al punt de decidir marxar a França l'any 1945 consolidant-se la llegenda de poeta marginat pels altres. El fet és que a París va conèixer a Picasso i va publicar diversos llibres sobre el pintor *Vides de Picasso, Picasso Vivent, Estimat Picasso, El pintor i el cubisme*, convertint-se en un expert referent europeu sobre aquest artista, tornà a Catalunya el 1961 però encara es trobà més sol.

Per allà el 1990 la seva obra literària tornà a ser tinguda en compte, però va haver d'esperar vint anys perquè fos reconeguda.

-Josep M. Castellet i Joaquim Molas van escriure *En la Catalunya de la postguerra, la poesia de Palau i Fabre sobta per la violència*

de la seva expressió, pel to més o menys esqueixat de la seva rebel·lió antiburguesa i pel fet de tractar-se, en definitiva, d'un cas aïllat. Una recerca poètica tota ella girada d'esquena al Noucentisme i replantejaments estètics del tot allunyats del realisme, el sonet li serveix com a gènere de transmissió d'aquesta voluntat seva d'alquímia, aquesta recerca constant entre la tradició d'avantguarda com a senya de modernitat. **Poemes de l'Alquimista** en la seva versió definitiva consta de 17 sonets repartits en 120 poemes.

Preguntat Manuel Guerrero -comissari del centenari- per la importància de Palau i Fabre diu: *és un escriptor molt complet i la seva obra fa un aportació molt moderna i contemporània a la literatura catalana, sense renunciar a la línia de continuïtat de la tradició.* Va morir el 23 de febrer de 2008 amb 91 anys.

-De caràcter simpàtic, viu i divertit assegura Julià Guillamon que treballa en una biografia sobre l'escriptor *Poemes de l'alquimista és una aventura poètica vital i enlluernadora, experimental i alhora un punt ingenu.* Palau i Fabre va ser sempre poeta. [*...encara que no escrigués poemes durant tota la vida, la seva poesia impregnà tota la seva producció literària, contes i teatre.*]

Sonet intrauterí

Des del teu mal, des de la teva entranya, des de les teves llàgrimes, vull ser una veu germinal. / Pensar-te des de tu, des del teu centre dir-te / des de la flor suprema dels teus ulls. / Jo vull desnèixer en tu. Tot home vol desnèixer en l'amor, / un si. / Ah!, fes-me petit petit, fins que sigui pols estremida, / pol·len del teu ventre.